

تقویم یهودی، مبنای تاریخ شاهنشاهی

۴ مهر ۱۳۹۴ ساعت ۱۸:۵۱

در چهارم مهر ۱۳۵۵ امام خمینی در پیامی که به مناسبت عید سعید فطر در نجف انتشار دادند ضمن مخالفت با اقدام رژیم شاه در مورد تغییر مبدأ تاریخ تصریح کردند «هدف از این اقدام تضعیف اسلام و محو اسم آن است.» امام خمینی افزودند «این تغییر از جنایات بزرگی است که در این عصر به دست این دودمان کثیف واقع شده. بر عموم ملت است که با استعمال این تاریخ جنایتکار مخالفت کنند و چون این تغییر، هتک اسلام و مقدمه محو اسم آن است، استعمال آن بر عموم حرام و پشتیبانی از ستمکار و ظالم و مخالفت با اسلام عدالتخواه است.» (۱)

از برجسته‌ترین تحرکات یهودی و صهیونیستی در تاریخ معاصر ایران، برپایی جشن‌های ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی شیراز، در سال ۱۳۵۰ شمسی / ۱۹۷۱ میلادی است.

صرف نظر از چگونگی زمینه‌سازی‌ها، اقدامات و توجیهات درباره برگزاری مراسم موسوم به جشن‌های ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی و به علاوه، صرف هزینه‌های هنگفت و نیز مفاسد فراوان این مراسم، به طور خلاصه می‌توان گفت: طراحی و اجرای این برنامه به تمامی از سوی مجامع صهیونیستی و اسرائیلی بود. در افشای ماهیت این جشن، مثل همه موارد مشابه بیش و پیش از هرکس، حضرت امام خمینی(س) پرچمدار نهضت اسلامی بود که مردم مسلمان ایران را نسبت به ماهیت و اهداف برگزارکنندگان این مراسم هشیار و آگاه نمود:

«... اطراف مملکت ایران در این مصیبت گرفتار هستند و میلیون‌ها تومان خرج جشن شاهنشاهی می‌شود. از قراری که یک جایی نوشته بود، برای جشن خود شهر تهران ۸۰ میلیون تومان اختصاص داده شده است این راجع به خود شهر است. کارشناس‌های اسرائیل برای این تشریفات دعوت شدند به طوری که خبر شدم و نوشتند به من، کارشناس‌های اسرائیلی مشغول به پا داشتن این جشن هستند و این تشریفات را آنها دارند درست می‌کنند. این اسرائیل که دشمن اسلام است و الآن در حال جنگ با اسلام است...» (۲)

امام خمینی ضمن نکوهیدن فسادگری‌های شاه و افشای توطئه صهیونیست‌ها، به سران کشورهای اسلامی هشدار دادند: «... به این ممالک اسلامی بگویید که نروید به این جشنی که اسرائیل دارد بساط جشنش را به پا می‌کند یا درست می‌کند؛ کارشناس‌های اسرائیل در اطراف شیراز دارند بساط جشن را درست می‌کنند. در این جشنی که کارشناس‌های اسرائیل دارند این عمل را می‌کنند، نروید...» (۳)

برخلاف آنچه که برای محمدرضا شاه و سران و دولتمداران رژیم پهلوی توجیه و القا کرده بودند و علی‌رغم تبلیغات ادعایی دربار پهلوی مبنی بر بزرگداشت ۲۵۰۰ سال سلطنت و پادشاهی در کشور ایران، واقعیت این بود که جشن‌های ۲۵۰۰ ساله، صرفاً با هدف

نکوداشت خاطره و تاریخ عزیمت یهودیان از بابل به ایران و بیت المقدس در زمان کورش، در سال ۵۳۹ قبل از میلاد بود. آن گونه که بعدها آشکار شد، محافل یهودی - صهیونیستی در سال ۱۳۴۰ شمسی/۱۹۶۱م، طرح و تمایل به برپایی این جشن را اعلام کرده بودند.

در سال ۱۹۶۱، اسرائیلی‌ها تصمیم گرفتند تا به منظور یادبود آزادی و رهایی ملت یهود از اسارتش در بابل، کنگره‌ای با شرکت تاریخ‌نویسان برگزار نمایند. می‌دانیم که بخت‌النصر دوم، پادشاه بابل، پس از آنکه اورشلیم را فتح کرد، اسرائیلی‌ها را به اسارت به بابل برد. اسارت آنها در بین‌النهرین، مدت چهل سال به طول انجامید، یعنی تا زمانی که کورش بزرگ، شاه پارس، بابل را در سال ۵۳۹ پیش از میلاد به تصرف خود درآورد. در این تاریخ بود که او ملت یهود را به اورشلیم بازگرداند و دستور بازسازی معبدشان را صادر نمود.

تاریخ‌نویسان و شرق‌شناسان ایرانی هم به این اجلاس اسرائیلیان دعوت شدند. مشاور فرهنگی دربار که از گرایش‌های جاه‌طلبانه شاه مطلع بود، [از شاه] درخواست ملاقات کرد. در این ملاقات، تاریخ‌شناس معروفی که متأسفانه با تمام دانش خود از شخصیتی ضعیف و نفوذپذیر برخوردار است، او را همراهی می‌کرد و نظریه زیر را ارائه نمود:

به جای آنکه بگذاریم اسرائیلی‌ها این بزرگداشت را منحصر به آزادی یهودیان از بابل، نمایند، چرا تأکید را بر ارزش‌های والای کورش کبیر، شاه هخامنشی قرار ندهیم و به سلطنت رسیدن او را به عنوان یکی از زمان‌های پر عظمت عهد عتیق جلوه ندهیم، تا به این ترتیب نشان دهیم که سلطنت در ایران منشایی اصلی و تاریخی دارد؟

این پیشنهاد به نظر شاه خیلی جالب آمد. (۴)

در آن زمان، بر اساس محاسبه کانون‌های صهیونیستی، سال ۵۳۹ قبل از میلاد به عنوان مبدأ، با سال ۱۹۶۱ میلادی (۱۳۴۰ شمسی) جمع شده و رقم ۲۵۰۰ به دست آمده بود.

بعضی دیگر عقیده دارند که چون کانون‌های مزبور موفق به برگزاری جشن‌ها در سال ۱۳۴۰ش/۱۹۶۱ نشدند، لذا ده سال بعد یعنی سال ۱۹۷۱م/۱۳۵۰ش، به برپایی این مراسم اقدام کردند. بر این اساس، آنها سال ۱۹۷۱ (۱۳۵۰شمسی) را با سال ۵۲۹ قبل از میلاد، که تقریباً همزمان با آغاز پادشاهی کورش بود جمع و رقم ۲۵۰۰ را به دست دادند. در یک اثر تحقیقی نیز در این باره چنین تصریح و تأکید شده است:

داستان آزادی یهود به دست کورش در تورات نقل شده و جشن‌های ۲۵۰۰ ساله که محمدرضا پهلوی راه انداخته بود در واقع به خرج ملت ایران و به خاطر بزرگداشت این واقعه تاریخی محبوب یهودی‌ها و با رهبری و برنامه‌ریزی صهیونیست‌ها بود. (۵)

محافل یهودی و صهیونیستی نیز در این باره اعترافات جالب توجهی داشتند که در این نوشتار، فقط به یک نمونه از آنها بسنده شده است.

لطف‌الله حی یکی از سران انجمن کلیمیان تهران، نماینده مجلس شورای ملی، از مشاهیر و معاریف فراماسون و عضو برجسته تشکیلات صهیونیسم که ریاست «شورای یهودیان ایران» در «شورای مرکزی جشن‌های ۲۵۰۰ ساله» را عهده‌دار بود، در مهرماه ۱۳۴۹، طی اطلاعیه‌ای در میان جامعه یهود ایران، در این باره چنین نوشت:

این جشن‌ها در حقیقت یادبود اولین اعلامیه حقوق بشری در ۲۵ قرن قبل است. همان اعلامیه‌ای که به فرمان کورش کبیر شاهنشاه بزرگ ایران در آزادی ملت یهود از اسارت بابل و آبادی خانه خدا و معبد دوم در اورشلیم صادر شد و نه تنها به منزله لوحه زرینی در بزرگی روحی و عظمت فکر انسانی شاهنشاهی ایران در تاریخ بشریت به یادگار مانده و هنوز هم می‌درخشد بلکه

ماده تاریخ ۲۵۰۰ ساله جامعه یهودیان ایران شد. در حقیقت اعلامیه کورش کبیر ابتدای سکونت یهودیان ایران در ادوار عزرا و نحمیا و زر و بابل در این دیار مقدس به شمار می آید.

فی الواقع جشن های سال آینده برای یهودیان ایران جنبه جشن ۲۵۰۰ ساله تاریخ ما [یهودیان] در ایران است.

از این حقایق مهمتر آن که این جشن ها در عهد سلطنت پرافتخار پدر تاجدار و انسان بزرگ قرن ما شاهنشاه آریامهر که به حق نزد یهودیان جهان کورش ثانی لقب گرفته است انجام می گیرد.

به همین منظور از مدت ها قبل از طرف شورای مرکزی جشن های شاهنشاهی با شرکت گروهی از سرشناسان و افراد بصیر جامعه یهود، شورای یهودیان ایران وابسته به شورای مرکزی جشن های شاهنشاهی تشکیل و با مطالعه مستمر و عمیق و مشاورات لازم برنامه اجرایی جامعه ما [یهودی ها] را در این باره تهیه نمود [... که] شامل اقدامات مفصلی در زمینه های فرهنگی - بهداشتی جشن ها و مشارکت جوامع مختلف یهودیان جهان است به موقع خود به اطلاع همگان خواهد رسید تا هر خانواده یهودی ایرانی سهم خود را در آن ادا نماید.

به هر صورت محافل یهودی صهیونیستی با برگزاری جشن های مزبور، و تغییر تاریخ و تقویم هجری شمسی ایران به تاریخ ظاهراً شاهنشاهی و در واقع «تاریخ و تقویم یهود ایران» سعی در تعقیب مقاصد خود کردند که با پیروزی انقلاب اسلامی و سقوط سلطنت پهلوی توطئه آنها نقش بر آب شد.

پی نوشت ها

- ۱ - صحیفه امام، ج ۳، ص ۱۷۱
- ۲ - صحیفه نور، ج ۱: ص ۱۶۷؛ سخنرانی ۶ خرداد ۱۳۵۰.
- ۳ - همان.
- ۴ - احسان نراقی: از کاخ شاه تا زندان اوین؛ ترجمه سعید آذری؛ مؤسسه خدمات فرهنگی رسا؛ چاپ اول، ۱۳۷۲؛ ص ۵۹.
- ۵ - شمس الدین رحمانی؛ لولای سه قاره؛ چاپ اول، ۱۳۷۱؛ حوزه هنری: ص ۴۹.

پژوهه صهیونیست، مرکز مطالعات فلسطین، کتاب دوم، ص ۴۲۹

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۳۱۶۶۹/تاریخ-مبنای-یهودی-تقویم>